

Nguyên tắc cơ sở dồn tích

Xác xuất thống kê (Trường Đại học Văn Lang)

Nguyên tắc cơ sở dồn tích được hiểu như sau: Mọi nghiệp vụ kinh tế, tài chính của doanh nghiệp liên quan đến tài sản, nợ phải trả, nguồn vốn chủ sở hữu, doanh thu, chi phí phải được ghi sổ kế toán vào thời điểm phát sinh, không căn cứ vào thời điểm thực tế thu hoặc thực tế chi tiền tương đương tiền.

Do đó, báo cáo tài chính nói chung và báo cáo kết quả kinh doanh nói riêng được lập trên cơ sở dồn tích, nhằm phản ánh đầy đủ và tuân thủ các yêu cầu trung thực của các giao dịch kinh tế trong thời kỳ đó. Đồng thời cho thấy tình trạng tài sản, nguồn vốn của doanh nghiệp một cách đầy đủ, hợp lý.

Hơn nữa, do không có sự trùng hợp giữa lượng tiền thu vào, doanh thu trong một kỳ, sự chênh lệch giữa chi phí ghi nhận và lượng tiền chi ra, nên kế toán dựa trên cơ sở dồn tích sẽ cho phép doanh nghiệp theo dõi các giao dịch kéo dài qua các kỳ khác nhau, như nợ phải thu, nợ phải trả, khấu hao, dự phòng...

Vì vậy, hệ thống danh nghiệp Việt Nam và các doanh nghiệp hầu hết trên các quốc gia trên thế giới đều sử dụng nguyên tắc cơ sở dồn tích để ghi chép kế toán và lập báo cáo tài chính.

Ví dụ cụ thể:

Công ty A bán một lô hàng cho công ty B vào ngày 20/11/2020 trị giá 500.000.000 VND.

Công ty B đã nhận hàng và thanh toán cho công ty A vào ngày 25/11/2020 số tiền là 250.000.000 VND số tiền còn lại thanh toán vào ngày 29/11/2020

Vậy theo nguyên tắc cơ sở dồn tích thì kế toán phải hoạch toán vào thời điểm công ty A bán hàng cho công ty B vào ngày 20/11/2020